

Vincent SA-91/SP-991

Vincent SA-91/SP991

Pris 50.000 kr

Typ Försteg med två monoförstärkare

Effekt 1x100W/1x300W

Ingångar Två par linje + 1 par balanserade

Utgångar Balanserade och obalanserade

Högtalare 2 par/monosteg

Dimensioner (HxBxD)

18x43x53 cm (SP-991),

7x43x38 cm (SA-91)

Vikt 10 kg (SA-91), 30

kg/styck (SP-991)

Info Septon AB,

tel 031-91 16 32

Majestätisk mono

Tyska Vincent har på kort tid seglat upp som ett tungt alternativ i lyxdivisionen. Mer välbyggda och genomarbetade förstärkare får man leta efter i prisklassen och hade Vincent-trion hetat något annat och kommit från andra sidan pölen hade ingen höjt på ögonbrynen om det kostat det tredubbla. Men tyskarna verkar ha bestämt sig för att sticka hål på alla hifi-myter och för att hålla nere priset byggs Vincent i Kina.

Vad får man då? Jo, ett försteg som är helt, säger helt monouppbyggt med de båda kanalerna och den mittplacerade näsektionen i åtskilda aluminiumlådor. Fronten är det enda som håller ihop dem. Ingen grammafoningång men väl balanserad in- och utgång förutom de vanliga.

Så var det slutstegen. Klass A-drift har länge varit en förstärkarteknik som ger det bästa ljudet och frågan hur hög tomgångsström en förstärkare skall ha för att kallas klass A är ett ständigt trätoämne bland entusiaster. I Vincents fall hävdar man 100 watt i 8 ohm men hur det än är med den saken så blir monoblocken mycket varma. Komponentkvaliteten är på topp och bygget hör till det mest ambitiösa vi sett. En sann fröjd för en audiofil!

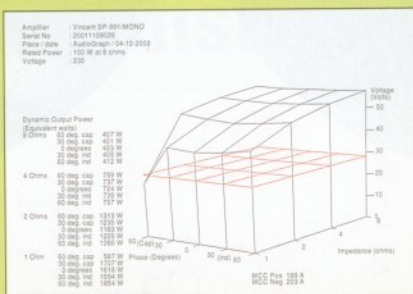
Första gången vi lyssnade på den här trion så blev vi faktiskt lite snopna. Jodå, basmuskler fanns det och finness men med tanke på bygget i övrigt så hade vi nog väntat oss lite mer. Men efter att ha låtit förstärkarna småputtra med musik ytterligare några

Ultrastabil
Mycket 3D-känsla
Byggkvaliteten!

Lite färglös och torr
i ljudet

En supermätning förutom skönhetsfläcken vid kapacitiv last/1 ohm. **Dryga 400W i 8 ohm och nära 200A strömstyrka!**

dygn (det blev varmt!) så ändrade sig ljudet dramatiskt och antog en större nyansrikedom och klangmättnad.

Redan från början gick de djupare i basen än både Rotel och Maestro men uppvärmd djupnade lågbasen och fick en annan mindre luddig mer blänkande svärta över sig. Om Rotel kunde kallas basstabil så fick RB-1090 se sig slagen av Vincents båda kraftverk. Inget tycktes bekomma dem och de gled lugnt och majestätiskt oavsett musik eller lyssningsnivå. Så är det ett grundfundament din stereo behöver så behöver du inte leta längre. Inte heller om du vill ha bred och djup stereokänsla för trion ger millimeterexakt rumsbeskrivning av inspelningarna. Alla som lyssnade tyckte dock att detaljupplösningen blev ännu tydligare med vanlig koppling mellan förstärkarna än med balanserad överföring (XLR).

Precis som med Maestro kan man inte göra annat än att imponeras över allt vad Vincent företar sig. Samtidigt har de båda något olika spelsätt. Maestro var mer homogen och mättad i klangen men gav å andra sidan inte samma generösa och djupa stereokänsla. Vincent breddar bilden och separerar detaljerna lite tydligare men har inte riktigt samma färgstarka och flödande nyansrikedom. Vincent upplevdes istället som mer rak och mindre hetlevrad men samtidigt också mer objektiv i sitt spelsätt. För Vincent talar också de outtömliga kraftresurserna (se kubmätning...).

Vad man än föredrar så går det inte att komma ifrån att Vincent är en härligt lyckad kombination av stabilitet, skärpa och engagemang. Behöver vi tillägga att trion är löjligt prisvärd?

Ett praktexempel på välbyggd hifi! Notera separeringen hos försteg (överst) och buffertbanken i slutstegets framkant.